N. 663.

CURRENDA III. & IV.

A. D. 1879.

L. 5028.

Instrukcya wydana dla komisyi krajowéj i komisyj miejscowych przy przeprowadzeniu zniesienia prawa propinacyi.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych z dnia 20. Listopada 1878. Część XX. zawiera rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Września 1878. L. 1143. a ogłoszone przez c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 1. Listopada 1878. L. 7215/prez. względem instrukcyi przy przeprowadzeniu zniesienia prawa propinacyi, które w związku z ogłoszonemi w téj mierze rozporządzeniami w kurendzie II. IV i XIII r. 1878. dla wiadomości i zastósowania się przy oznaczeniu dochodu z propinacyi Wielebnemu Duchowieństwu udzielamy.

Nr. 54.

Obwieszczenie

c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 1. Listopada 1878 r. L. 7215/pr. względem wydanéj instrukcyi przy przeprowadzeniu zniesienia prawa propinacyi.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Września 1878 r. L. 1143. obowiązujące w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie §§. 42. i 45. ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 55. z roku 1877 zawierającéj postanowienia o zniesieniu prawa propinacyi wydaje się w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i skarbu w celu unormowania postępowania komisyi krajowéj, jako też komisyj miejscowych przy przeprowadzeniu powyższéj ustawy następującą instrukcyę, która wchodzi w życie z dniem jéj ogłoszenia w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

W zastępstwie c. k. Ministra spraw wewnętrznych:

Stremayr w. r.

Instrukcya ministeryalna

celem unormowania postępowania komisyi krajowéj i komisyj miejscowych przy przeprowadzeniu ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 55. z roku 1877

zawierającéj postanowienia o zniesieniu prawa propinacyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Ogólne postanowienia.

§. **1.** Komisya krajowa ustanowiona dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i dla oznaczenia prawa zastrzeżonego §. 4. ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. uchwala w myśl §. 8 téj ustawy i znosi się w sprawach urzędowych bezpośrednio z wsystkiemi władzami rządowemi.

Komisya krajowa używać będzie własnéj pieczęci z napisem „C. k. Komisya krajowa dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku," która ma być wyciśniętą na wszystkich jéj orzeczeniach.

§. **2.** Komisya krajowa rozpoznaje zgłoszenia wpływające w skutek ogłoszonego edyktu, zwraca nieodpowiednio sporządzone stronom z oznaczeniem terminu dla przedłożenia sprostowanego zgłoszenia, te zaś, które nie wymagają sprostowania, przydziela komisyom miejscowym dla przeprowadzenia dochodzenia.

Komisya krajowa zarządza z urzędu dochodzenia względem tych propinacyjnych praw wyszynku, które w terminie edyktem oznaczonym nie zostały zgłoszone, lub względem których do uzupełnienia zwrócone zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie zostały powtórnie wniesione.

§. **3.** Jeżeli do zgłoszeń nie dołączono potrzebnych dla przeprowadzenia rozprawy wyciągów z ksiąg publicznych, zasięgnie komisya krajowa w któtkiéj drodze potrzebnych wyjaśnień od sądu, który prowadzi te księgi.

§. **4.** Komisya miejscowa przeprowadza dochodzenia w sprawach jéj przydzielonych zwykle w wiejscu siedziby starostwa tego powiatu, w którym leży majętność lub miejscowość, do któréj odnosi się zgłoszone prawo propinacyi. Jeżeliby w wypadkach wyjątkowych zaszła konieczność przeprowadzenia dochodzenia na miejscu, winna komisya przedkładając wynik komisyi krajowéj wykazać tę konieczność, inaczéj nie będą jéj przyznane koszta podróży.

§. **5.** Komisya miejscowa ma prawo znosić się bezpośrednio z władzami politycznemi, sądowemi i skarbowemi pierwszéj instancyi w kraju, i żądać od nich potrzebnych wyjaśnień, jako też udzielenia aktów urzędowych. Ma ona prawo wglądać w akta starostwa urzędu podatkowego, w szczególności także w akta katastralne i księgi publiczne, jakotéż żądać z tych aktów wyciągów, które mają być jéj spiesznie udzielane. Jeżeli zaś zajdzie potrzeba zażądania wyjaśnień lub aktów od władz krajowych, winna komisya miejscowa udać się w tym względzie do komisyi krajowéj

§. **6.** Strony interesowane lub ich zastępcy obowiązani są na każdorazowe wezwanie komisyi miejscowéj stanąć do rozprawy osobiście, albo przez pełnomocników pod następstwem skutków niestawienia się, które w wezwaniu wyraźnie przytoczone być mają. Jeżeli strona pomimo, że otrzymała wezwanie do rozprawy, nie stanie, i nie usprawiedliwi swéj nieobecności, tudzież jeżeli strona, która się jawiła wzbrania udzielić wyjaśnień, lub dostarczyć

środków dowodowych, zbada komisya miejscowa z urzędu stosunki rozstrzygające i przeprowadzi dalsze dochodzenie.

§. **7**. Pełnomocnicy i prawni zastępcy jawiący się w imieniu stron, przedłożyć mają dokumenty uwierzytelniające ich upoważnienie do zastępywania.

§. **8**. Jeżeli okaże się potrzeba ustanowienia kuratora dla osób nieobecnych uda się komisya miejscowa w téj mierze do przynależnego Sądu.

§. **9**. Osoby, które komisya miejscowa zawezwie dla złożenia świadectwa, winne stawić się w oznaczonym terminie i złożyć świadectwo.

W razie oporu należy przeciw nim postąpić wedle postanowień ces. rozporz. z dnia 20. Kwietnia 1854. (Nr. 96. dz. u. p.)

§. **10**. Swiadkowie otrzymają tylko na wyraźne żądanie i wtenczas tylko wynagrodzenie, jeżeli w odległości więcéj jak 15 kilometrów od miejsca ich przesłuchania są zamieszkali, lub doznają uszczerbku w swym zarobku, lub z powodu ich wezwania ponosić muszą wydatki.

Wynagrodzenie to oznaczy komisya miejscowa, uwzględniając przytem zarobkowanie przesłuchanych osób, zwyczajne ceny miejscowe, i ewentualnie jako potrzebne uznane wydatki.

§. **11**. Wszelkie doręczenia uskutecznia komisya miejscowa przez Starostwo, rewersa stron na doręczone pisma i wezwania komisyi miejscowéj mają być bezzwłocznie wręczone kierownikowi komisyi miejscowéj.

II. Szczegółowe postanowienia względem postępowania komisyi miejscowéj.

a) Czynności przygotowawcze.

§. **12**. Komisya miejscowa powinna, zanim przystąpi do rozprawy ze stronami, rozpoznać, które z przydzielonych jéj od komisyi krajowéj zgłoszeń pozostają w związku i tak uporządkować tok rozpraw, aby sprawy wzwiązku będące były przeprowadzone równocześnie i zostały przedłożone komisyi krajowéj razem dla wydania orzeczeń.

§. **13**. Sprawy podlegające postępowaniu według ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. mogą być ze sobą w związku:

a) Jeżeli dochody dwóch lub więcéj majętności stanowiących osobne ciała gruntowe były łącznie zeznawane dla wymiaru podatku dochodowego, a wskutek tego kwoty dochodu wykazane w fasyach podatkowych z lat 1869. do 1874. przedstawiają łączne sumy dochodów z dwóch lub więcéj majętności.

b) Jeżeli w jednéj i téj saméj gminie (miejscowości) służy prawo propinacyjnego wyszynku kilku osobom.

§. **14**. Komisya miejscowa, gdy z osnowy zgłoszeń lub w toku rozprawy dowie się o prawach pozostających w związku z prawami zgłoszonemi, a względem których nie wniesiono zgłoszeń, zaprosi do rozprawy strony interesowane, za ich udziałem sporządzi z u-

rzędu zgłoszenia i przeprowadzi ustawą i instrukcyą przepisane dochodzenie, zarazem doniesie komisyi krajowéj, że względem tych niezgłoszonych propinacyjnych praw wyszynku wdrożyła postępowanie z urzędu.

§. **15.** Jeżeli strona powołuje się w zgłoszeniu na pisemne dowody przechowane w urzędach publicznych, winna komisya miejscowa przed rozpoczęciem rozprawy zebrać te dowody.

Do rozprawy należy zaprosić nie tylko stronę, która wniosła zgłoszenie, lecz także osoby, które są interesowane w sprawie dla tego, że im w obrębie téj saméj majętności lub miejscowości służy także propinacyjne prawo wyszynku, lub, że wystąpiły z roszczeniami sprzecznemi względem tego samego prawa.

Zarazem zawezwie komisya miejscowa także świadków, którzyby w zgłoszeniu dla udowodnienia okoliczności tam przytoczonych a do wyjaśnienia sprawy służących powołani byli.

W ogóle powinna tak wszystko urządzić, aby można przeprowadzić całe dochodzenie w jednym ciągu na jednym terminie.

b) Dochodzenie posiadania i objętości propinacyjnego prawa wyszynku.

§. **16.** Przystępując do rozprawy ze stronami ma komisya miejscowa przedewszystkiem rozpoznać dokumenty legitymacyjne osób, które stają do rozprawy jako pełnomocnicy, lub prawni zastępcy stron interesowanych.

Osoby, które nie udowodniły swego upoważnienia do zastępowania, nie mogą być dopuszczone do rozprawy.

§. **17.** Dochodzenie faktycznych stosunków względem prawa propinacyi będącego przedmiotem rozprawy powinno wyjaśnić następujące okoliczności:

1. Na które gminy (miejscowości) rozciąga się zgłoszone prawo propinacyi;

2. kto jest właścicielem tego prawa, i czy w tych samych miejscowościach nie wykonuje jeszcze kto inny prawa propinacyi;

3. podstawy prawne, na których polega każde uprawnienie, a jeżeli względem tego samego uprawnienia zachodzą sprzeczne ze sobą roszczenia kilku osób, okoliczność kto jest w faktycznem posiadaniu tego prawa;

4. objętość i sposób wykonywania dotyczących równie jak i innych w tych samych miejscowościach wykonywanych praw propinacyi.

Nadto

5. Czy majętność będąca przedmiotem rozprawy stanowi sama dla siebie, lub w połączeniu z innemi majętnościami, osobne ciało gruntowe, a jeżeli chodzi o prawo propinacyi osób uprawnionych z innego tytułu, czy prawo zgłoszone jest w księgach gruntowych uwidocznione, i w jaki sposób?

§. **18.** Dla wyjaśnienia stosunków nadmienionych w ustępie 57ym poprzedniego §fu powoła się komisya na osnowę ksiąg publicznych.

Jeżeli komisya miejscowa uzna w toku swéj czynności potrzebę zasiągnięcia wyjaśnień z ksiąg publicznych, udać się ma w tym względzie do dotyczącego sądu hipotecznego.

§. **19.** Komisya miejscowa ma przeprowadzając dochodzenie względem punktów nadmienionych w ustępach 1, 2, i 4 §. 18 zbadać dokładnie wszystkie uprawnienia różnych osób do propinacyjnego prawa wyszynku w obrębie tego samego ciała gruntowego, lub téj saméj miejscowości, wyjaśnić wzajemny stosunek pomiędzy tymi uprawnionymi co do wykonywania przez nich propinacyjnego prawa wyszynku w obrębie tego samego terytoryum i przeprowadzić w związku dochodzenie względem wszystkich uprawnień rozciągających się na ten sam obszar.

§. **20.** Jeżeli co do prawa będącego przedmiotem rozprawy zachodzą sprzeczne roszczenia kilku osób, komisya miejscowa nie powinna udawać się w rozpoznanie spornych stosunków prawnych, lecz sprawdzić tylko istnienie tych roszczeń, i określi takowe w protokole dochodzenia o tyle, o ile to potrzebne dla ocenienia, czy stanowcze orzeczenie komisyi krajowéj o czystym dochodzie z propinacyjnego prawa wyszynku jako też o prawie zastrzeżonem §. 4. ustawy zawisłem jest od poprzedniego sędowego rozstrzygnięcia sporu prawno prywatnego.

W takim wypadku przystąpi komisya miejscowa przedewszystkiem do zbadania ostatniego faktycznego stanu posiadania, mianowicie wyjaśni kto rzeczywiście posiada i wykonuje propinacyjne prawo wyszynku na terytorjum, które jest przedmiotem rozprawy i przeprowadzi dalsze dochodzenie z faktycznym posiadaczem.

§. **21.** Znawcy ustanowieni według §. 12. ustawy, mają być zaprzysiężeni w myśl ustawy z dnia 3. Maja 1868 r. N. 33. dz. u. p.

c) Wyśledzenie czystego rocznego dochodu.

§. **22.** Według §. 11. ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. ma być za podstawę do wyśledzenia czystego dochodu przyjęty ten dochód, który służył do wymiaru podatku dochodowego w latach 1869 do 1874.

Jeżeli jednak komisya miejscowa przekona się, że dochód, który służył za podstawę do wymiaru podatku dochodowego nie zgadza się z rzeczywistym, natenczas ma wyśledzic cyfrę czystego dochodu z kontraktów dzierżawnych lub innych dokumentów n. p. rachunków gospodarczych i rejestrów.

Jeżeli w takim wypadku nie ma ani kontraktów dzierżawnych, ani też innych przedmiotu dochodzenia dotyczących dokumentów, lub jeżeli przeciw istniejącym dokumentom zachodzą uzasadnione wątpliwości, które w protokole dochodzenia dokładnie wyjaśnić należy, wyśledzi komisya miejscowa czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku w drodze innych odpowiednich dochodzeń w szczególności przez przesłuchanie świadków, a w razie potrzeby także przez znawców.

§. **23.** Jeżeli przeciw czystemu dochodowi z prawa propinacyjnego wyszynku przyjętemu do wymiaru podatku na podstawie fasyi i przeciw potrąceniom fasyonowanym w w rubryce „rozchody“ nie podniesiono uzasadnionych zarzutów i także komisyi miejscowéj

nie nasuwają się w tym względzie uzasadnione wątpliwości, przyjmie komisya bez dalszych badań i dochodzeń przyjęty do wymiaru podatku na podstawie fasyi czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku jako rzeczywisty.

§. **24.** W tym celu ma komisya miejscowa cyfry dochodu w zgłoszeniu wykazane porównać z fasyami i wykazami podatku, mylnie podane cyfry sprostować według cyfer przyjętych do wymiaru podatku; a jeżeli zgłaszający cyfer tych wcale nie podał, wpisać kwoty dochodu przyjęte do wymiaru podatku do dotyczących rubryk zgłoszenia, i przedstawić rezultat stronie, która jeżeli nie ma nic do zarzucenia, podpisze sprostowane lub uzupełnione zgłoszenie z uwagą „zgadzam się.“

§. **25**. Jeżeli komisya miejscowa przekona się, że dochód, który służył za podstawę do wymiaru podatku, nie zgadza się z rzeczywistym, winna takowa celem wyśledzenia rzeczywistego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku sprawdzić najprzód dochód brutto w gotówce, a jeżeli dzierżawca propinacyi obok czynszu w gotówce uiszczał uprawnionemu także prestacye w naturze lub innego rodzaju n. p. pewną ilość kur, jaj, cukru, kawy i. t. p., lub jeżeli tego rodzaju prestacye uiszczane były przez szynkarzy we własnym zarządzie ustanowionych (szynkarzy pobierających pewien procent dochodu) także lość i jakość tych prestacyj i ich wartość pieniężną.

Od sprawdzonego dochodu brutto z propinacyjnego prawa wyszynku potrącone być mają wydatki połączone z wykonywaniem tego prawa jak n. p. w razie wykonywania tego prawa w własnym zarządzie wynagrodzenie szynkarzy, koszta utrzymania budynków w których szynkowano i t. p., a jeśli prawo propinacyi było wydzierżawianem, koszta utrzymania budynków, wartość dodatków jakie dzierżawca do propinacyi otrzymywał od właściciela jak n. p. drzewo opałowe, pastwisko letnie dla bydła, utrzymanie pewnéj ilości bydła przez zimę, użytek ogrodu, pola albo łąki i t. p.

§. **26**. Jeżeli wykazany we fasyi dochód odnosi się do dwóch lub więcéj majętności stanowiących osobne ciała gruntowe, ma strona uprawniona podać, ile z łącznéj kwoty czystego dochodu przypada na każdą majętność i nadmienić, jakie dane służyły jéj za podstawę przy rozdzieleniu łącznie wykazanego dochodu na poszczególne majętności.

Komisya miejscowa nie ma się zapuszczać w rozpoznanie podstaw, które strona uprawniona przyjęła dla rozdzielenia łącznie wykazanego dochodu, jeżeli nikt z interesowanych nie czyni zarzutów przeciw temu rozliczeniu dochodu.

Gdyby zaś zarzuty takie wniosła strona interesowana, lub gdyby właściciel propinacyi oświadczył, że nie potrafi sam uskutecznić rozliczenia, ma komisya miejscowa w pierwszym wypadku sprawdzić wniesione zarzuty, w drugim zaś wypadku uskutecznić repartycye dochodu na pojedyncze ciała gruntowe z uwzględnieniem miejscowych stosunków mianowicie ludności w poszczególnych gminach, frekwencyi obcych, odbytu trunków i t. p.

§. **27**. W miastach w których obrębie prawo propinacyjnego wyszynku służy nie. tylko saméj gminie miejskiéj, lecz także innym osobom ma każda uprawniona strona wykazać osobno czysty dochód z tego prawa.

Komisya miejscowa ma dotyczące podania stron zbadać i w razie potrzeby sprostować,

Jeżeli dochód ten w obrębie takiego miasta przez naczelników zeznawany był łącznie od opodatkowania i łącznie wzięty został za podstawę do wymiaru podatku, należy oznaczyć pojedyncze udziały przypadające z dochodu na każdego z uczestników przez stosowne dochodzenie.

§. **28**. Jeżeli we fasyach podatkowych z lat powyższych dochód z propinacyjnego prawa wyszynku zeznawany był łącznie z dochodem z innych źródeł płynącym, winna komisya miejscowa wyśledzić kwotę jaka z dochodu łącznie fasyonowanego i przyjętego za podstawę do wymiaru podatku przypada na zgłoszone propinacyjne prawo wyszynku.

Tego rodzaju inne źródła dochodu są n. p. dochód z młynów, tartaków, cegielni, wapniarek, dochód z myta, mostowego lub przewozu, dochód z austeryi tam, gdzie przy ustanowieniu czynszu dzierżawnego za prawo propinacyi uwzględniano użytek z austeryi jako źródło osobnego dochodu, daléj w obrębie miast dochód z dodatków gminnych, lub opłat za trunki wprowadzone w obręb miasta na własną potrzebę, wreszcie dochód z opłat pobieranych od przemysłowców jako posiadaczy gorzelń, browarów, lub miodosytni, bądź jako wynagrodzenie gminie miejskiéj ubytku z zysku z wyłączności prawa wyrobu, bądź jako należytość wyrównywającą opłatę od trunków wprowadzonych w obręb miasta.

§. **29**. Jeżeli dochód z propinacyjnego prawa wyszynku był tylko w niektórych z lat od roku 1869 do 1874 fasyonowanym do podatku łącznie z dochodem z innych źródeł płynącym, przyjmie komisya miejscowa — gdyby przy dochodzeniu nie dały się uzyskać inne pewne podstawy, dochód z propinacyjnego prawa wyszynku za te lata w téj wysokości, jaka się przedstawi z porównania dochodu przyjętego w tych latach za podstawę do wymiaru podatku z dochodem wykazanym w fasyach innych lat osobno z propinacyjnego prawa wyszynku a osobno z innych źródeł.

Gdyby w sposób w powyższych postanowieniach wskazany nie dało się uzyskać wszystkich cyfr potrzebnych dla wyśledzenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, mają cyfry te o ile są sporne lub wątpliwe ustanowione być przez znawców.

Znawcy obowiązani są w wywodzie uzasadnić każdą pozycyę oszacowania tak, aby z tegoż było widoczne, w jaki sposób i za pomocą których czynników doszli do cyfer dochodu, które wykazują, jako ostateczny wynik przeprowadzonego oszacowania.

Komisya miejscowa winna jednak na żądanie znawców sprawdzić te wszystkie okoliczności i fakta, które mogą im posłużyć za podstawę oszacowania i na których oprzeć muszą swoje oszacowanie.

Strony zawezwane do rozprawy ze znawcami mają prawo celem dokładnego ocenienia przedmiotu wnosić uzupełniające pytania, i są obowiązane udzielić znawcom żądanych wyjaśnień i środków dowodowych.

Wywód znawców należy stronom przedstawić, a względem poczynionych przez nie uwag zażądać od znawców za potrzebne uznanych wyjaśnień.

§. **31**. Od sprawdzonego w myśl powyższych postanowień czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku potrącone być mają w myśl drugiego ustępu §. 5. ustawy przeciętna z lat 1869 do 1874 kwota rocznego podatku z dodatkami państwowemi, kra-

jowemi i indemnizacyjnemi, jakie z tego dochodu opłacano, którą komisya miejscowa na podstawie wykazów c. k. urzędu podatkowego sprawdzić winna.

d) Dochodzenie względem prawa wyszynku zastrzeżonego. §. 4. ustawy.

§. **32**. Dla oznaczenia terytorym w którem po upływie peryodu wskazanego w §. 3. ustawy właścicielowi majętności stanowiącéj osobne ciało gruntowe, z którą połączone jest prawo propinacyi, służyć będzie prawo utrzymywania jednego szynku zastrzeżone według §. 4 ustawy, wystarcza wymienić gminę (miejscowość), na którą rozciągało się zgłoszone prawo propinacyi, a jeżeli majętność stanowiąca ciało gruntowe, rozciąga się na więcéj niż jedną gminę, wymienić wszystkie gminy w obrębie których ma być właścicielowi majętności zastrzeżone prawo rzeczowe szynkowania w jednym szynku.

Komisya miejscowa winna sprawdzić, czy zastrzeżenia zgłaszającego poczynione w téj mierze w zgłoszeniu, zgadzają się z wynikiem dochodzenia przeprowadzonego w myśl §. 17. instr. względem terytoryum, na które rozciąga się zgłoszone prawo, i potwierdzić zgodność, lub też sprostować z odwołaniem się do wyniku dochodzenia podanie strony w zgłoszeniu.

§. **33**. Jeżeli w jednéj i téj saméj gminie więcéj osób wykonuje prawo propinacyi z tytułem posiadania odrębnych ciał gruntowyoh, lub innego tytułu, winna komisya miejscowa dla uzyskania podstawy do orzeczenia komisyi krajowéj, czy i w jakiéj objętości ma być uprawnionym do propinacyi, zastrzeżone prawo do jednego szynku z mocy §. 4 ustawy, zbadać dokładnie, jeżeli to się nie stało przy wyśledzeniu czystego dochodu, czy każdy z tych uprawnionych wykonywał dotąd prawo wyszynku w osobnym szynku, lub czy wykonywali to prawo wspólnie w jednym szynku, czy każdy z nich wykonywał wyszynk wszystkich trunków propinacyjnych, lub tylko trunków pewnego gatunku n. p. tylko piwa albo miodu i t. p.

§. **34**. Jeżeli kilku właścicielom prawa propinacyi w téj saméj gminie (miejscowości) przyznane być ma zastrzeżone §. 4 ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. prawo tylko na jeden wspólny szynk w obrębie téj gminy (miejscowości), ma komisya miejscowa uwidocznić w dotyczących zgłoszeniach, względnie w protokole dochodzenia tę wspólność.

Nie jest zaś zadaniem komisyi miejscowéj dochodzić w jaki sposób ci właściciele wykonywać będą po upływie peryodu wskazanego §em 3cim ustawy wspólne prawo utrzymywania jednego szynku w obrębie gminy.

III. O orzeczeniach i rekursach.

§. **35**. Wynik dochodzenia przeprowadzonego we wszystkich wyż wskazanych kierunkach przedłoży komisya miejscowa z dotyczącymi aktami komisyi krajowéj dla wydania orzeczenia.

§. **36**. Jeżeli komisya krajowa uzna potrzebę uzupełnienia dochodzenia, zwraca akta komisyi miejscowéj z wskazaniem kierunku i sposobu w jakim ma być przeprowadzone uzupełniające dochodzenie.

§. **37.** Jeżeli przeprowadzona rozprawa wykaże, że oznaczenie czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, lub przyznanie prawa zastrzeżonego §. 4. ustawy zawisło od poprzedniego rozstrzygnięcia sporu prawno prywatnego, wyda komisya krajowa orzeczenie na podstawie ostatniego faktycznego posiadania z wyznaczeniem nieprzekraczalnego terminu przynajmniéj trzechmiesięcznego, w którym pozew dla rozstrzygnięcia sporu ma być tem pewniéj wniesiony do właściwego sądu i dowód, że to się stało, przedłoży komisyi krajowéj, ile że w przeciwnym razie orzeczenie komisyi krajowéj stanie się prawomocnem i stanowczem.

W ten sam sposób postąpi komisya krajowa przy orzeczeniu w wypadku §. 27. téj instrukcyi, jeżeli dochód z propinacyjnych praw wyszynku przysługujących w obrębie miasta gminie i innym osobom przyjęty został wspólnie do wymiaru podatku, a udziały uprawnionych stron w czystym dochodzie w braku porozumienia musiały być oznaczone w drodze dochodzeń komisyi miejscowéj.

§. **38.** W orzeczeniu ma być wyraźnie powiedzianem, że stronie służy od niego rekurs do ministerstwa spraw wewnętrznych w terminie oznaczonym §. 14. ustawy z 30. Grudnia 1875 r.

Przeciw uchwałom komisyi krajowéj, postanawiającym uzupełnienie dochodzenia nie służy stronom prawo rekursu, lub zażalenia.

§. **39.** Rekursy wnoszone być mają wprost do komisyi krajowéj, która przedłożyć ma takowe ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

§. **40.** Prawomocne orzeczenia wydane o czystym dochodzie z propinacyjnego prawa wyszynku połączonego z majątkiem tworzącym ciało gruntowe i o prawie zastrzeżonem w myśl §. 4. ustawy dla takiego majątku, udzieli komisya krajowa właściwym sądom hipotecznym dla uwidocznienia w księgach publicznych w myśl postanowień §. 18 ustawy.

IV. O kosztach.

§. **41.** Koszta niezbędnie połączone z dochodzeniem w celu wymierzenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku ponosi na zasadzie ustawy z dnia 30. Grudnia 1875 r. fundusz propinacyjny.

Komisya krajowa może strony, które spowodowały oczywiście niepotrzebne koszta, zniewolić je do ich zwrotu.

Uprawnieni, którzy nie podadzą zgłoszenia w terminie przepisanym, ponosić będą sami koszta wyśledzenia dochodu z ich prawa propinacyi (§. 10 ustawy), koszta dochodzenia spowodowanego rekursem, jeżeli takowego nie uwzględni władza wyższa, ponosi strona, która wniosła nieuzasadniony rekurs (§. 14. ustawy).

§. **42.** Potrzebne fundusze wyasygnuje Wydział krajowy, jako Dyrekcya funduszu propinacyjnego z tego funduszu w miarę potrzeby.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 27. Listopada 1878.

N. 493.

Sedes Apostolica declarat authenticam editionem Gradualis, Antiphonarii et Psalterii a Friderico Pustet perfectam, eamque commendat omnibus locorum Ordinariis.

LEO PP. XIII.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Sacrorum concentuum dignitati consulere, potissimum vero Gregoriani Cantus uniformitati providere semper Summis Pontificibus curae fuit. Quapropter peculiari benevolentia ac laudibus eos viros prosequuti sunt, qui ad tam salubre ecclesiastici cantus institutum propagandum in choricis Romanae Ecclesiae libris accurate edendis artis typographicæ subsidium contulerunt. Hac ratione Pius IX. Praedecessor Noster tecum, Dilecte Fili, se gerere non dubitavit, quod cum Typographi Summi Pontificis et Congregationis SS. Rituum titulo insignitus sis, Gradualis, quod vocant, Romani editionem accuratissimam, juxta normas ab memorata SS. Rituum Congregatione tibi praescriptas, ad exitum feliciter perduxeris. Nunc vero pari studio ac diligentia, ut inchoatum olim a fel. mem. Paulo V Praedecessore Nostro opus perficeres, Antiphonarii ac Psalterii universi cum cantu editionem, juxta praedictas normas, ea servata ratione, quae in Romana Aula viget, adornare aggressus es. Cujus operis cum pars continens horas diurnas jam absoluta sit æquum plane est, ut curam industriamque tuam ea in re collocatam commendemus. *Itaque memoratam editionem a Viris ecclesiastici cantus apprime peritis, ad id a SS. Rituum Congregatione deputatis revisam, probamus, atque authenticam declaramus, „Reverendissimis locorum Ordinariis, cœterisque, quibus Musices Sacræ cura est „vehementer commendamus; id potissimum spectantes, ut sic cunctis in locis ac Diœcesibus, cum in cœteris, quae ad Sacram Liturgiam pertinent, tum etiam in cantu, „una eademqaa ratio servetur, qua Romana utitur Ecclesia.“* Praeterea jura omnia et privilegia, quae ob ecclesiasticorum librorum a te peractas editiones, ab hac Sancta Sede per SS. Rituum Congregationem, concessa tibi fuerunt, hisce Litteris confirmamus, iterumque, si opus fuerit, elargimur, ad certissimum benevolentiæ Nostræ pignus Apostolicam Benedictionem tibi, tuisque omnibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Novembris MDCCCLXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

(L. S.) — Pro D. Card. **Asquinio.**

D. Jacobini, Substitutus.

Dilecto Filio
Equiti Friderico Pustet
Dioecesis Ratisbonensis.

Breve hoc apostolicum pro notitia aut usu Clero Dioecesano communicatur.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 27. Januarii 1879.

L. 370.

Wezwanie do składek w celu utworzenia fundacyi wieczystéj na pamiątkę 25-letniego małżeństwa Najjaśniejszego Cesarza i Cesarzowéj.

Z Wydziału krajowego otrzymał Biskupi Konsystorz następującą odezwę, którą w całości wraz z odezwą do kraju tutaj umieszczamy:

Wydział krajowy L. 62079.

Odezwa.

W celu uczczenia przypadającéj na dzień 24. Kwietnia 1879. dwudziestopięcioletniéj rocznicy zaślubin Najjaśniejszych Cesarstwa, postanowił Wydział krajowy w zamiarze utworzenia fundacyi, która byłaby, pamiątką trwałą tego dnia uroczystego, rozpisać w całym kraju dobrowolną składkę.

Przeznaczeniem zamierzonéj fundacyi byłoby, z odsetek zebranego kapitału obdzielać corocznie w dniu 24. kwietnia pewną liczbę ubogich par małżeńskich, bez różnicy narodowości i wyznania, które w poprzednim roku ukończyły 25 lat uczciwego i przykładnego małżeńskiego pożycia.

Otrzymawszy ku temu pozwolenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 26. Grudnia 1878. l. 9394/pr. i żywiąc przekonanie, że zamiar powyżéj określony znajdzie w całym kraju jak najprzychylniejsze przyjęcie i poparcie, mamy zaszczyt udać się w téj sprawie także do Przewielebnego Konsystorza.

Odezwę, któréj 3 egzemplarzy załączamy, rozesłaliśmy równocześnie do urzędów dziekańskich podległych Przewielebnemu Konsystorzowi z prośbą o rozpowszechnienie takowéj i o zjednanie u Wielebnego duchowieństwa, a za pośrednictwem tegóż i u parafian, jak najliczniejszego przystąpienia do składki.

Niniejszem zaś mamy zaszczyt upraszać Przewielebny Konsystorz, ażeby i ze swéj strony poprzeć raczył nasze usiłowania, wydając odpowiednie wezwanie do podwładnego sobie duchowieństwa, ażeby takowe przyczyniło swojego trudu i wpływu w tym celu.

Składki, jakieby wprost do Przewielebnego Konsystorza wpłynęły, upraszamy przesłać bezpośrednio do Kasy krajowéj wraz ze spisem dawców.

We Lwowie dnia 31. Grudnia 1878.

Zastępca Marszałka krajowego
Bartmański.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński.

Odezwa do kraju!

Dnia 24. Kwietnia 1879 r. obchodzić będą Najjaśniejsi Cesarstwo dwudziestopięcioletnią rocznicę swoich zaślubin.

Pragnąc uczcić pamięć tego dnia, i chcąc uczuciom przywiązania i czci dla Najdo-

stojniejszéj Pary, jakiémi przejętą jest ludność tego kraju koronnego, należyty dać wyraz ku trwałéj pamięci, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanowił wziąść inicyatywę w utworzeniu fundacyi dobroczynnéj z dobrowolnych składek, któréj przeznaczeniem byłoby: z odsetek zebranego kapitału obdzielać corocznie w dniu 24. Kwietnia pewną liczbę ubogich par małżeńskich bez różnicy narodowości i wyznania, które w poprzednim roku ukończyły 25 lat uczciwego i przykładnego małżeńskiego pożycia.

Wydział krajowy tuszy sobie, iż zamiar jego obudzi przyjaźny odgłos w całym kraju, pochopnym zawsze do stwierdzenia uczuć wdzięczności i przywiązania dla panującéj nam a pomyślnemu rozwojowi narodowości i dobrobytu naszego tak życzliwéj Dynastyi.

Z ufnością przeto, iż wezwanie to Wydziału krajowego odpowie głęboko w sercach żywionym uczuciom mieszkańców naszéj prowincyi, zapraszamy wszystkich, ażeby przystąpili jak najliczniéj do składki na utworzenie powyżéj określonéj fundacyi dobroczynnéj, związanéj z pamięcią rodzinnego święta Najjaśniejszego Cesarstwa.

Datki upraszamy składać do rąk c. k. P. P. Starostów i P. P. Prezesów Rad powiatowych tudzież wprost do Wydziału krajowego. Imiona dawców podawane będą do publicznéj wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 31. Grudnia 1878.

Marszałek krajowy
Ludwik hr. Wodzicki, w. r.

Członkowie Wydziału krajowego: *Oktaw Pietruski*, w. r. *Władysław hr. Badeni*, w. r.
Dr. Franciszek Smolka, w. r. *Dr. Józef Wereszczyński*, w. r.
Dr. Franciszek Hoszard, w. r. *Waleryan Podlewski*, w. r.

Biskupi Konsystorz sądzi, że nie potrzeba słów gorących, żeby Przewielebne Duchochowieństwo do krzątania się około licznego udziału w składkach na ten cel zachęcać, wdzięczność dla Monarchy, krajowi naszemu tak przychylnego, wdzięczność za obronę kościoła naszego katolickiego i przywiązanie do wiary naszéj świętéj, któremi Dynastya domu panującego zawsze była przejęta, wymagają tego, abyśmy z okazyi tego radośnego dla Monarchy dnia, okazali naszą miłość, przywiązanie i wdzięczność. Biskupi Konsystorz ma niezachwianą nadzieję, że Przewielebne Duchowieństwo gorliwie tę sprawę u Parafian popierać będzie.

Składki wszelkie odsyłać należy albo do c. k. Starosty albo do Biskupiego Konsystorza.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 21. Stycznia 1879.

L. 1437/78.

Wykaz sprawionych rzeczy i przedsiewziętych reparacyj przy kościołach i plebaniach w Dekanacie Łąckim.

(Ciąg dalszy do Kurendy II. ex 1879.)

Wykaz sprawionych rzeczy przy kościele i plebanii w **Łukowicy** od roku 1874 do końca 1877 r.

1, Postawiono nową zakrystyą, na krórą konkurencya złożyła 250 złr. a ks. pleban dołożył 50 złr. 2. W. P. H. Radomyska, odnowiła wielki ołtarz za 400 złr. 3. Odmalowano kośćół, kaplicę i zakrystyą, pobito nowym gontem kaplicę oraz poczyniono potrzebne reparacye kosztem konkurencyi za 700 złr. 4. Z dobrowolnych składek odnowiono ołtarz M. B. Różańcowéj za 130 złr. 5. Na umbraculum złożyła pewna osoba 20 złr. zaś piękném a bezinteresowném wykonaniem tegoż, zajęła się przełożona WW. PP. Klarysek w Starym Sączu, wartość przeszło 50 złr. 6. W. P. F. Radomyska sprawiła na wielki ołtarz 2 wazony lilij woskowych za 16 złr. 7. W. P. H. Radomyska sprawiła 2 alby, tudzież obrus haftowany za 30 złr. 8. P. Marya Radomyska sprawiła na pamiątkę pierwszéj komunii wieniec do monstrancyi i tuwalnię za 20 złr. 9. P. Władysława Kadzidłowska ofiarowała poduszkę na ołtarz wartości 5 złr. 10. Ks. pleban sprawił nowy mszał za 23 złr. 11. Ks. pleban sprawił nowy gradus drewniany przed boczny ołtarz za 3 złr. 12. Ks. pleban wydał na bieliznę kościelną, lampy i t. p. przeszło 10 złr. 13. Na odnowienie plebanii złożyła konkurencya 150 złr. ks. pleban dołożył przeszło 100 złr. 14. Kosztem konkurencyi postawiono nową stodołę za 570 złr. 15. Ks. pleban postawił własnym kosztem plewnię i 3 chlewy za 60 złr. 16. Tudzież wrota do podwórca, podwójne drzwi i przedsionek do piwnicy za 15 złr. 17. Na obmurowanie części ogrodu, sztachety, płoty, rowy i t. p. wydał przeszło 50 złr. 18. Przeprowadził zniesienie nieprawnie postawionego w ogrodzie plebańskim domu, kosztem 15 złr. Razem przeszło 2647 złr.

Wykaz sprawionych rzeczy przy kościele i plebanii w **Podegrodziu**.

Od 26. Stycznia 1876. konkurencya złożyła 800 złr. w. k. na pobicie gontem kościoła. Bractwo Różańca żywego sprawiło feretron, Serce P. Jezusa i Serce Matki Boskié w Wiedniu za 85 złr. Cech szewski sprawił sztandar z grubéj jedwabnéj materyi z obrazami wartości 199 złr. 26 cent. Ksiądz proboszcz zaś na konieczne potrzebne rzeczy sprawione do kościoła, jako to: monstrancye, kadzielnicę, kapę białą, ornat biały, tuwalnie 2, bieliznę i inne pomniejsze rzeczy, tudzież wystawienie stodoły, karczmy w domu mieszkalnym pieców 3 i wymalowanie pokoi, oraz różne pomniejsze rzeczy wydał ze swego 571 złr. 87 cent. Parafianie do monstrancyi dołożyli 33 złr. Razem tedy wydano 1689. złr. 13 cent.

Wykaz sprawionych rzeczy do kościoła parafialnego w **Przyszowy**, i podjętych reparacyj przy tymże, częścią przez parafian, częścią przez miejscowego plebana z roku 1867. aż do roku 1876. włącznie.

1. Obito dom plebański mieszkalny nowymi gontami od strony połud. za 77 złr. 2. Przystawiono spiżarnię z posadzką za 48 złr. 3. Drzwi nowe na strych za 3 złr. 50 cnt. 4. Przedsionek przerobiono na kancelaryę parafialną, dano posadzkę, sufit, okna i drzwi ze zamkiem wartości 38 złr. 5. Pająk do kościoła szklanny na 6 świec, wartości 50 złr. 6. Szyby do okien kościelnych z zakitowaniem za 3 złr. 32 cnt. 7. Zreparowano miechy do organ za 6 złr. 8. Za obsadzenie dzwonu i okucia nowym żelazem za 4 złr. 50 cnt. 9. Zasłona czarna z białym krzyżem na wielki ołtarz za 7 złr. 50 cnt. 10. Wyzłocono 2. kielichy wraz z patenami 34 złr. 17. cent. 11. Ewa Łukasik sprawiła obrus na wielki ołtarz wartości 2 złr. 12. Leokadya Wilczyńska sprawiła obrus wraz z ręcznikiem za 4 złr. 20 cent. 13. Maryanna Łobodzianka darowała obrus za 2 złr. 40 cent. 14. Maryanna Wardęga sprawiła nakrycie na ołtarz do kaplicy za 1 złr. 50 cent. 15. Wna P Marya Żuk Skarszewska współkolatorka darowała dwa obrusy na wielki ołtarz wartości 12 złr. 16. Katarzyna Kunicka sprawiła obrus tiulowy na wielki ołtarz za 8 złr. 17. Obito nowemi deskami jedno piętro wieży a drugie zreperowano jako także pokryto banię na wieży nowymi gontami i zapuszczono tenże farbą olejną wartości 88 złr. 70 ct. 18. Nowy sufit w kaplicy N. P. M. 71 złr. 76 cnt. 19. Malowanie kaplicy wraz z odzłoceniem ołtarza w téjże za 360 złr. 20. Sprawiono nowe okno wraz z szybami w kaplicy wartości 6 złr. 21. Sprawiono 4. latercynowych lichtarzy przed obraz Matki Boskiéj za zasuwą wartości 18 złr. 22. Lichtarzy 4. z blachy żółtéj do kaplicy na ołtarz wartości 25 złr. 23. Dwa małe lichtarze metalowe wartości 3 złr. 24. Drogi krzyżowe, 14. obrazów na płótnie olejno malowanych wraz z ramami czarno lakierowanemi wartości 180 złr. 25. Marcin Hebda sprawił różaniec na katafalek wartości 3 złr. 26. Pani Józefa Mroczkowska albę płócienną i komżę do chorych za 10 złr. 27. Chorągiew krzyżową z adamaszku wełnianego z pięknym obrazem przedstawiającym po jednéj stronie M. B. Różańcową po drugiéj stronie Sgo Jana Kantego wartości 80 złr. 28. Kapę białego koloru za 80 złr. 29. Ornat biały za 36 złr. 30. Bursę do chorych za 6 złr. 31. Wna Siostra Augustyna Żuk Skarszewska zakonnica od Sgo Jana z Krakowa darowała bursę do chorych za 5 złr. 32. Wna Siostra Antonina Kłobukowska zakonnica Bożego Miłosierdzia z Krakowa darowała na puszkę sukienkę wartości 10 złr. 33. Bractwo Różańca Sgo sprawiło chorągiew jednę dużą a dwie małe za 85 złr. 34. Zamek do drzwi kościelnych wartości 6 złr. 35. Reparacya aparatów i bielizny kościelnéj za 12 złr. 36. Wna p. Marya Gładyszewska darowała welonik haftowany na cyborium wartości 10 złr. 37. Wna p. Marya Olszewska darowała 10. bukietów do świec na wielki ołtarz za 4 złr. 38. Bractwo Różańca Sgo sprawiło 6. latercynowych lichtarzy do kaplicy za 56 złr. 39. Maryanna Bargieł sprawiła pięknéj snycerskiéj roboty szafkę na schowanie figury M. B. wartości 16 złr. w. a. 40. Otoczono pięknym gzymsem wchód do kaplicy M. B. za 30 złr. 41. Zre-

parowanie gumien plebańskich i poszycie słomą dachu kosztowało 192 złr. 92 cnt. 42. Pobito szpichlerz plebański od południowéj strony nowym gontem za 15 złr. 43. Postawiono dwie bramy w podworcu plebańskim za 7 złr. 50 cnt. 44. Nowe chlewy wartości 52 złr. 32 cnt. 45. Dwa piece w mieszkaniu plebańskim wraz z wszystkiemi przyrządami po 2 razy 48 złr. w. a. 46. Postawiono oszczędnik (szparcherd) z nowemi blachami i drugi raz odnowiono 10 złr. w. a. 47. Piec piekarski po dwa razy przestawiono 6 złr. 80. cnt. 48. Zakupiono grunt na rozszerzenie cmentarza za 180 złr. 49. Parafianie obmurowali dobrowolnie cmentarz murem na około. 50. Dano nowy sztybert na wieży kościelnéj wraz z banią i krzyżem za 47 złr. 52 cnt. 51. Reparacya kociołka na wodę święconą 30 ct. w. a. 52. Dano podłogę do wozowni za 12 złr. 53. Dyliny do końskiéj stajni po 2 razy 36 złr. w. a. 54. Dano nowe drzwi do końskiéj stajni, rozszerzenie téjże i urządzenie klatek za 16 złr. 55. Wny P. Zygmunt Marszałkiewicz darował obraz przedstawiający widzenie Stéj Katarzyny „figurę w naturalnéj wielkości“ z pięknemi wyzłacanemi ramami szerokości 2 ½ metra a 2 metry wysokości wartości 300 złr. Razem 2422 złr. 91 cnt.

Na pokrycie powyższéj sumy złożyła konkurencya 645 złr. 50 cnt. z dobrowolnych składek pieniężnych wpłynęło 436 złr. 70 cnt. Resztującą kwotę pokrył miéjscowy pleban z własnych funduszów.

Do wyż wyrażonych dobrowolnych składek przyczynili się największą kwotą jako to: Wny P. Józef Żuk Skarszewski współ kolator dziedzic Przyszowy i Proszówek w Bocheńskim kwotą 50 złr. Wny P. Franciszek Wyszkowski kwotą 30 złr. Wny P. Piotr Żuk Skarszewski współ kolator i dziedzic części Przyszowy kwotą 20 złr. Wna P. Józefa Marszałkowiczowa kwotą 20 złr. Bractwo Różańca Sgo 31 złr. Marcin Hebda półrolnik z Przyszowy kwotę 20 złr.

Wykaz sprawionych rzeczy do kościoła parafialnego w **Szczawnicy** i podjętych reparacyj około kościoła i budynku plebańskiego od roku 1865 do końca r. 1877.

a.) Kosztem konkurencyi.

1. Pobito cały dach na kościele nowymi gontami za 115 złr. 2. odnowiono organy za 50 złr. 3. wystawiono całkiem nowy wyższy dach na budynku plebańskim za 80 złr. 4. wystawiono dwie stajnie i stodółkę za 100 złr. 5. Dano nowe podłogi w trzech pokojach, bo pierwotne grzyb zniszczył za 24 złr. 6. Sprawiono szafę na ornaty za 10 złr. 7. Ks. Pleban miejscowy dał pomalować okna w całéj plebanii za 8 złr. 8. Wystawił swoim kosztem ganek przed plebanią za 12 złr. 9. Dał kołkami obić i wywakować pół budynku plebańskiego zewnątrz od strony zachodniéj za 10 złr. 10. Wystawił dwa nowe piece za 12.

b) Z dobrowolnych składek i ofiar.

11. Sprawiono nowy Baldachim z jedwabnéj czerwonoponsowéj materyi, ozdobiony

wyzłacanemi figurami tudzież złotemi galonami i franzlami, jako téż 4 gałkami bogato pozłacanemi przedstawiającemi płonące wazony — ks. pleban dołożył 8 złr. 97 złr. 21 cnt. 12. Sprawiono nowy sztandar z ciężkiego ponsowego adamaszku z obrazem M. B. Różańcowéj na jednéj stronie, a na drugiéj z obrazem S. Józefa Oblubieńca Maryi, ks. pleban dał 15 złr. a. w. razem 217 złr. 13. Sprawiono latercenowych lichtarzy 18. przed wszystkie trzy ołtarze — ks. pleban dołożył 10 złr. a. w. razem 171 złr. 14 cnt. 14. Cztéry siostry różańcowe sprawiły do obnoszenia na procesyach obraz z wizerunkiem M. B. Różańcowéj i Najśw. Serca P. Jezusa za 65, złr. 15. Maciéj Gabryś sprawił dwie chorągiewki za 16 złr. 16. ks. Jakób Urędarczyk sprawił portatil do ołtarza P. Jezusa za 7 złr. 17. Sprawiono nowy kielich z chińskiego srebra z pateną pozłocone, postument tegoż kielicha przedstawia 4. Ewangelistów — ks. pleban dołożył 10 złr. razem 47 złr. 18. Do jednego kielicha dodano nowy kubek i odzłocono z pateną za 25 złr. 19. Ks. pleban sprawił dwa żelazne łańcuszki do dzwonów za 1 złr. 28 cnt. 20. Ks. pleban kupił 51 lamp za 1 zł. 86 ct. 21. Sprawiono pieczęć parafialną z całym przyrządem do pieczętowania za 12 złr. 22. Hr. Pusłowska z Warszawy ofiarowała kapę białą jedwabną z bokami w różnokolorowe kwiaty z żółtemi bordami i pozłacaną klamrą za 100 złr. 23. śp. Józef Szalay dziedzic sprawił ornat czerwony, jedwabny atłasowy w białe kwiaty z kolumną w biało fioletową i zielone kwiaty z całym przyrządem za 47 złr. 30 cnt. 24. Marya Ilnicka wdowa sprawiła ornat biały za 33 złr. 25. Wojciech Gabryś sprawił ornat czerwony aksamitny za 35 cnt. 26. Sprawiono ze składek kapę fioletową z manszestru z galonkami za 35 złr. 25 cnt. 27. Ornat fioletowy z jedwabnéj materyi z kolumną w formie krzyża sprawił ks. pleban za zastrzeżeniem dla siebie na śmierć za 46 złr. 28. P. Kellermanowa ofiarowała albę webową z koronkami za 14 złr. 29. Pani Krydowa ofiarowała tuwalnię białą jedwabną w kwiaty wyrabianą za 15. złr. 30. P. Julia Szalayowa darowała na ołtarz wielki dwa obrusy webowe z koronkami ręcznéj roboty za 14 złr. 31. P. Krydowa zrobiła sukienkę na puszkę 2 złr. Razem 1435 złr. 4 cnt.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

N. 338. R. D. *Josephus Bylica*, Cooperator in Bolesław, applicatus est qua III. Cooperator in Biała et insimul Catecheta scholarum puerorum.

„ R. D. *Joannes Merta*, Cooperator in Biała, translatus est qua Cooperator ad Ecclesiam paroch. in Rychwałd.

„ R. D. *Bronislaus Niklewicz*, Cooperator in Rabka, translatus est in eadem qualitate ad Milówka.

N. 441. R. D. *Thomas Ciszek*, Cooperator in Milówka, constitutus est Administrator in spiritualibus in Milówka.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 3. Februarii 1879.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1879. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.